ODO LUCENSIS. MAMERTUS VIENNENSIS. DE CONSTRUCTIONE TABERNACULI. DE CANDELABRO LUMINIS ET DE TABERNACULI VASIS. DE ORNATU SACERDOTUM. QUAESTIONES THEOLOGICAE ET PHILOSOPHICAE

Anfang 13. Jh. Seite 7v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1049
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

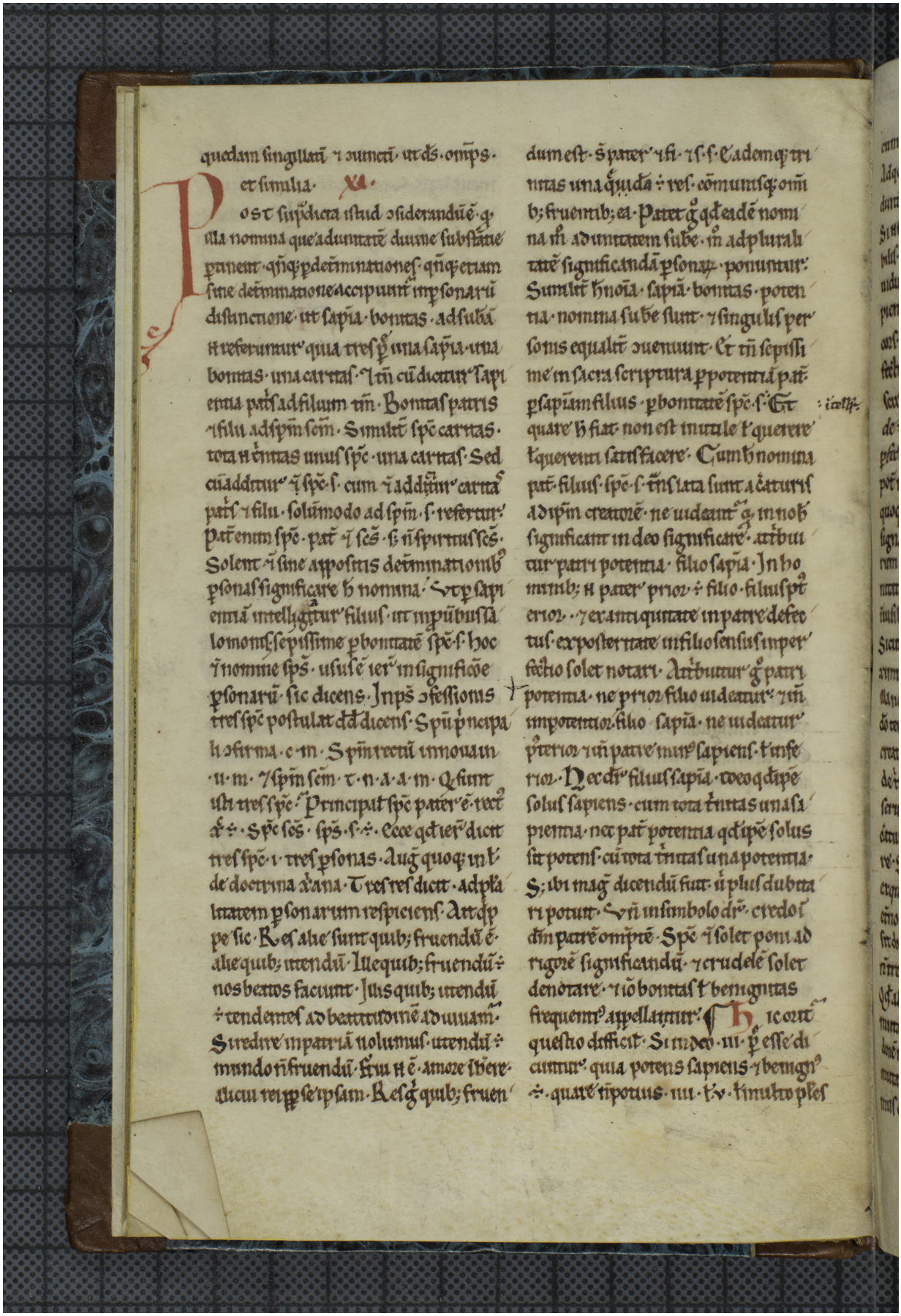

quedam singularia ut numeri ut ds. omnipotens.
et similia. XI.
Post suspicta illud considerandum quod
illa nomina que ad unitatem divine substantie
pertinent quinque determinationes quinque etiam
sine determinatione accipiunt in personarum
distinctione ut sapia. bonitas. ad substantiam
referuntur quia tres p una sapia. una
bonitas. una caritas. Cum cum dicitur sapi
entia patris ad filium tunc. Bonitas patris
et filii ad spm sanctum. Similiter spe caritas.
tota trinitas unus spe. una caritas. Sed
cum additur et spe. s. cum et additur caritas
patris et filii. solummodo ad spm. s. referuntur
Pater enim spe. pater et ses. et spiritus ses.
Solent et sine appositis determinationibus
personas significare hi nomina. Sed per sapi
entiam intelligitur filius. ut in pverbiis Sa
lomonis. sepissime per bonitatem spe. s. hoc
et nomine spis. usus est ier. in significatione
personarum. sic dicens. In psalmis confessionis
tres spe postulat dicens. Spiritum principa
li confirma. c. in. Spm rectum innova in
u. m. et spm sanctum. t. n. a. a. m. Quis sunt
isti tres spe. Principat spe pater et rectus
a. Spe ses. sps. s. Ecce qd ier. dicit
tres spe. et tres personas. Aug. quoque in l.
de doctrina christiana. Tres res dicit. ad pla
nitatem personarum respiciens. Aut qp
pe sic. Res alie sunt quibus fruendum est.
alie quibus utendum. Alie quibus fruendum et
nos beatos facium. Alis quibus utendum
et tendentes ad beatitudinem ad uitam.
Si uedere in patria uolumus. utendum et
mundo non fruendum. Et tu es amore inherere
alicui rei per se ipsam. Res quibus fruen
dum est. Sapiens. et. s. Eademque tri
nitas una quedam res. communisque omni
bus fruentibus ea. Pater quoque quedam nomi
na non ad unitatem sube. sed ad pluralitatem
significandam personarum ponuntur.
Similiter hi noia. sapia. bonitas. poten
tia. nomina sube sunt. et singulis per
sonis equaliter conuenium. Et tunc sepissi
me in sacra scriptura potentia patris
sapiam filius. bonitatem spe. s. Et
quare hi fiat non est inutile et quere
re et querentibus satisfacere. Cum hi nomina
patris filius. spe. s. tunc sicut a caturis
ad ipsam creatorem ne uideantur quoque in nobis
significant in deo significare. attribui
tur patri potentia. filio sapia. In ho
minibus. si pater prior est filio. filius pri
ior. et exanticquitate in patre defec
tus. exposeritate in filio sensus in per
fectio solet notari. Attribuitur quoque patri
potentia. ne prior filio uideatur. tunc
impotentior filio. sapia. ne uideatur
posterior. tunc patre minus sapiens. et inferior.
Nec dicit filius sapia. tunc quidem
solus sapiens. cum tota trinitas una sa
pientia. nec pater potentia quidem solus
sit potens. cum tota trinitas una potentia.
S. ubi magis dicendum fuit. ne plus dubita
ri potuit. Sed in simbolo dicit. credo in
dm patrem omnipotentem. Spe et solet poni ad
rigorem significandum. et crudelem solet
denotare. et ideo bonitas et benignitas
frequentius appellantur. Hic orit
questio difficilis. Si in deo iii. p esse di
cuntur. quia potens sapiens et benigni
et. quare non potius iii. et. v. et multo plus